

Lille Elyse og Nattedæmonen

Fusk, børn, at når jeres forældre fortæller jer, at det er sengetid, så bør I lytte, og det siger jeg for jeres eget bedste. Hvis ikke I tror på mig, så skal jeg fortælle jer en historie om en lille pige, der ikke ville:

Engang, langt borte i en landsby ikke så forskellig fra den her, var der en lille pige, der hed Elyse.

Elyse syntes selv, at hun var en stor pige. Hun kunne selv hente vand fra brønden og gå med frokost ud til marken, så når hendes forældre sendte hende i seng, skulle hun altid brokke sig.

Så en aften ved sommersolhverv, da hendes forældre sendte hende i seng ved mørkets frembrud, sneg Elyse sig ud af huset for at se de voksne feste i bymidten, trods hendes mors advarsler.

Og nok som lille Elyse gik ud i mørkets mulm, kom der en skikkelse frem for hende. Det var den skrækkelige Nattedæmon, som var ude og lede efter ensomme børn i natten.

Elyse skreg og løb så meget som hendes små ben kunne rende, men det gjorde ikke en forskel over for Nattedæmonen, for den kan løbe så hurtigt som skygger kan og har kløer så skarpe som leer.

Næste morgen kom Elyses forældre hjem til et tomt hus, og lige meget hvor meget de ledte, kunne de ikke finde deres lille pige. Alligevel svor de andre børn på, at lille Elyse jævnligt bankede på deres vinduer og spurgte om de ville komme ud og lege... midt om natten...

